

Regeling van de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap van <datum>, nr. <Directie>/<Proza-doc.nr.>, houdende wijziging van de Regeling macrodoelmatig opleidingsaanbod hoger onderwijs 2023 in verband met toevoeging van procedurele voorschriften voor de toets anderstalig onderwijs.

De Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,

Gelet op de artikelen 6.3, zesde lid, en 6.4, zevende lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek;

Besluit:

Artikel 1. Wijziging van de Regeling macrodoelmatig opleidingsaanbod hoger onderwijs 2023

De Regeling macrodoelmatig opleidingsaanbod hoger onderwijs 2023 wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan artikel 1 worden, onder vervanging van de punt aan het slot door een puntkomma, twee onderdelen toegevoegd, luidende:

p. *anderstalig traject*: anderstalig traject als bedoeld in artikel 1.1, onderdeel hh, van de wet;

q. *anderstalige opleiding*: anderstalige opleiding als bedoeld in artikel 1.1, onderdeel ii, van de wet.

B

Aan artikel 3, vijfde lid, wordt onder vervanging van de punt aan het slot door een puntkomma, een onderdeel toegevoegd, luidende:

e. of het een anderstalige opleiding betreft, en de taal waarin het onderwijs wordt verzorgd.

C

Aan artikel 4 wordt een lid toegevoegd, luidende:

3. Indien het een aanvraag voor een anderstalige opleiding of een anderstalig traject betreft, wordt het taalbeleid van de instelling bijgevoegd.

D

Na paragraaf 3 worden drie paragrafen ingevoegd, luidende:

Paragraaf 3a. Toets anderstalig onderwijs

Artikel 6a. Toets anderstalig onderwijs nieuwe opleiding

1. Het instellingsbestuur dient de aanvraag tot het anderstalig verzorgen van een opleiding als bedoeld in artikel 6.3 van de wet, gelijktijdig in met de aanvraag, bedoeld in artikel 4. De artikelen 4, 5, eerste tot en met derde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

2. Indien sprake is van een clusteraanvraag in de zin van artikel 8, kunnen de aanvragen tot het anderstalig verzorgen van een of meer van de opleidingen uit de clusteraanvraag gezamenlijk worden voorgelegd.

Artikel 6b. Gezamenlijke onderbouwing

Indien sprake is van een cluster van aanvragen van een of meerdere instellingsbesturen gezamenlijk als bedoeld in artikel 6a, tweede lid, kunnen de instellingsbesturen een of meerdere aspecten van de aanvraag gezamenlijk onderbouwen.

Artikel 6c. Voorgenomen advies tot weigering

Voordat de CDHO de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap adviseert om de aanvraag of het cluster van aanvragen geheel of gedeeltelijk te weigeren, stelt zij de indiener in de gelegenheid om de aanvraag aan te passen. De CDHO stelt een redelijke termijn vast waarbinnen de aangepaste aanvraag moet worden ingediend.

Artikel 6d. Indienen voornemen verzorgen anderstalig traject of omvorming opleiding

1. Op een aanvraag tot het verzorgen van een anderstalig traject of de omvorming van een Nederlandstalige opleiding tot een anderstalige opleiding, bedoeld in artikel 6.3, eerste lid, van de wet zijn de artikelen 3, 4 en 5, eerste tot en met derde lid, van overeenkomstige toepassing.
2. Voornemens tot het anderstalig verzorgen van met elkaar samenhangende trajecten of opleidingen kunnen worden voorgelegd door één of meerdere instellingsbesturen gezamenlijk. De artikelen 6b en 6c zijn van overeenkomstige toepassing.

Paragraaf 3b. Toets bestaand anderstalig aanbod

Artikel 6e. Indienen voornemen tot voortzetting van een anderstalige opleiding of een anderstalig traject

1. Op een voornemen tot voortzetting van een anderstalige opleiding of een anderstalig traject als bedoeld in artikel 6.4, eerste lid, van de wet, zijn de artikelen 4 en 5, eerste tot en met derde lid, van overeenkomstige toepassing.
2. De indiener voegt bij de aanvraag een beschrijving van het overleg, bedoeld in artikel 6.4, tweede lid, van de wet, en de uitkomsten daarvan.
3. De artikelen 6b en 6c zijn van overeenkomstige toepassing.

Paragraaf 3c. Vrijstelling toets anderstalig onderwijs

Artikel 6f. Uitgezonderde trajecten of opleidingen

Het anderstalig verzorgen van de volgende groepen van opleidingen wordt aangemerkt als evident doelmatig als bedoeld in artikel 7.2, vierde lid, van de wet:

- a. opleidingen waarvan ten minste een derde van de studielast gericht is op het verwerven, doorgronden of leren doceren van een taal anders dan het Nederlands;
- b. opleidingen die mede worden verzorgd door een buitenlandse instelling voor hoger onderwijs als bedoeld in artikel 7.3c, derde lid, van de wet.

Artikel 2. Inwerkingtreding

Deze regeling treedt in werking op het tijdstip waarop artikel I, onderdeel E, van de Wet internationalisering in balans in werking treedt.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

De Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,

Robbert Dijkgraaf

Algemene toelichting

1. Inleiding en aanleiding

Deze regeling betreft een wijziging van de Regeling macrodoelmatig opleidingsaanbod hoger onderwijs 2023 (hierna: de Regeling) en legt de procedurele aspecten vast voor de toets anderstalig onderwijs uit de Wet internationalisering in balans (WIB). De minister verleent instemming voor een associate degree of bacheloropleiding of een traject¹ voor anderstaligheid op grond van de in de wet genoemde, en in het Uitvoeringsbesluit WHW 2008 (hierna: Uitvoeringsbesluit) nader uitgewerkte criteria. Naast de procedure, bevat deze regeling de categorieën van opleidingen waarvan evident is dat het doelmatig is deze anderstalig aan te bieden zoals bedoeld in artikel 7.2, vierde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschapsbeleid (WHW).

Deze regeling moet in samenhang worden gezien en gelezen met de WIB, de uitwerking van de criteria in het Uitvoeringsbesluit en de zelfregie van de instellingen. De WIB schept de kaders voor de toets anderstalig onderwijs. De inhoudelijke doelmatigheidscriteria van de toets anderstalig onderwijs zijn uitgewerkt in het Uitvoeringsbesluit.

Deze regeling bevat de procedurele voorschriften van de toets anderstalig onderwijs voor zowel nieuw aanbod als het bestaande aanbod. In aanloop naar de toets op het bestaande aanbod wordt zelfregie gevoerd door de instellingen, waarbij de instellingen vooruitlopend op de toets zelf kritische keuzes maken in het licht van de doelmatigheidscriteria van de toets anderstalig onderwijs. De resultaten van gesprekken binnen het veld in het kader van zelfregie kunnen dienen als input voor de onderbouwing van de aanvragen voor de toets anderstalig onderwijs.

2. Inhoud van het voorstel

2.1. Procedure nieuwe opleiding

Voor de procedure voor instemming met nieuwe anderstalige opleidingen en anderstalige trajecten, wordt zoveel mogelijk aangesloten bij de procedure voor de reguliere macrodoelmatigheidstoets voor nieuwe opleidingen. De beoordeling van de toets anderstalig onderwijs vindt in het geval van nieuwe opleidingen dan ook gelijktijdig met de macrodoelmatigheidstoets voor nieuwe opleidingen plaats. Instellingen moeten daarom bij het melden van hun voornemen tot het starten van een nieuwe opleiding, aangeven of het gaat om een anderstalige opleiding,² en in welke taal deze gegeven wordt. Ook zijn instellingen in het geval van een anderstalige opleiding, verplicht het taalbeleid van de instelling mee te zenden. De minister controleert vervolgens of de aanvraag in overeenstemming is met het taalbeleid.³

In artikel 6.3, achtste lid, WHW is geregeld dat de beoordeling van anderstaligheid achterwege blijft indien de Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap geen instemming verleent om deze opleiding te verzorgen op grond van artikel 6.2, eerste lid. Daarmee wordt geregeld dat nieuwe opleidingen die ook op grond van artikel 6.2, eerste lid, het voornemen tot starten van de opleiding moeten voorleggen aan de minister in het kader van de reguliere macrodoelmatigheidsbeoordeling,

¹ In het vervolg wordt vanwege de leesbaarheid enkel geschreven 'opleiding' of 'opleiding en traject'. Daarmee worden alleen opleidingen en trajecten op associate degree of bachelorniveau bedoeld. De toets anderstalig onderwijs is niet van toepassing op masters.

² Indien een instellingsbestuur voornemens is een Nederlandstalige opleiding te starten met een anderstalig traject, kan het zelf kiezen of zij de opleiding als geheel door de toets anderstalig onderwijs nieuwe opleiding laat lopen, of het traject apart aan de toets anderstalig onderwijs onderwerpt via de procedure voor trajecten. Als de opleiding als geheel wordt getoetst, geldt deze vervolgens als een anderstalige opleiding met een (of meer) Nederlandstalig(e) traject(en).³ De WIB vereist dat de keuze voor onderwijstaal overeen moet komen met het taalbeleid van de instelling. De instelling is daarom verplicht dit mee te zenden. De CDHO heeft bij de beoordeling van deze vereiste geen rol. Zij adviseert enkel over de doelmatigheidscriteria van de toets anderstalig onderwijs.

³ De WIB vereist dat de keuze voor onderwijstaal overeen moet komen met het taalbeleid van de instelling. De instelling is daarom verplicht dit mee te zenden. De CDHO heeft bij de beoordeling van deze vereiste geen rol. Zij adviseert enkel over de doelmatigheidscriteria van de toets anderstalig onderwijs.

niet worden beoordeeld op het aspect anderstaligheid als de reguliere doelmatigheidsbeoordeling niet tot instemming van de minister leidt. Instemming met het anderstalig verzorgen van een opleiding is een afgeleide van instemming om de opleiding überhaupt te mogen verzorgen. Als de opleiding niet doelmatig is, bijvoorbeeld omdat er geen arbeidsmarktperspectief is, kan ook geen oordeel over doelmatigheid van de anderstaligheid van die opleiding worden gegeven. De opleiding mag immers niet starten.

Voor de omvang van de onderbouwing van de anderstaligheid geldt een richtlijn van maximaal vijftien pagina's. Dat sluit aan bij de richtlijn die geldt voor de macrodoelmatigheidstoets, en zou instellingen voldoende ruimte moeten geven om hun overwegingen uiteen te zetten, en blijft advisering door de CDHO uitvoerbaar. De richtlijn is niet bindend. Op grond van artikel 4:5, derde lid, Awb, kan de Minister van OCW van de aanvrager een samenvatting verlangen alvorens een besluit te nemen. Openbare stukken (zoals strategische agenda's, instellingsplannen, openbare onderzoeken) hoeven niet te worden bijgevoegd; verwijzing door middel van een werkende link naar een website en de vindplaats binnen het openbare stuk (zoals relevante paginanummers) volstaat.

Voor het overige zijn de artikelen 4 en 5, eerste tot en met derde lid, van overeenkomstige toepassing verklaard. Dit betekent dat de procesregels voor de macrodoelmatigheidstoets voor nieuwe opleidingen ook van toepassing zijn op de toets anderstalig onderwijs bij nieuwe opleidingen. Concreet houdt dit in dat instellingen het voornemen tot het anderstalig verzorgen van een opleiding bij voorkeur elektronisch indienen bij de CDHO middels een door de CDHO opgesteld formulier. Zodra het Loket Erkenningen Onderwijs (LEO) operationeel is, zullen instellingen via dit loket hun aanvragen kunnen indienen. Deze regeling zal daartoe te zijner tijd worden aangepast. De CDHO publiceert de voornemens en zorgt voor de mogelijkheid voor belanghebbenden om zienswijzen in te dienen. Vervolgens adviseert de CDHO de minister over de doelmatigheid van de anderstaligheid op basis van de door het instellingsbestuur aangeleverde informatie en de zienswijzen.

2.2. Procedure voor omzetten opleiding of starten anderstalig traject

Naast het starten van een volledig nieuwe anderstalige opleiding, hebben instellingen de mogelijkheid om een bestaande Nederlandstalige opleiding om te vormen naar een anderstalige opleiding, of om een anderstalig traject te starten binnen een Nederlandstalige opleiding. Op dat moment zal deze opleiding of dit traject apart door de toets anderstalig onderwijs moeten. Ook hierbij wordt aangesloten bij de procedure voor nieuwe opleidingen, met dien verstande dat uiteraard niet (opnieuw) hoeft te worden aangetoond dat is voldaan aan de algemene doelmatigheidscriteria van de macrodoelmatigheidstoets. Dat betekent dat regels rondom het kenbaar maken van een voornemen tot omzetting van een opleiding, of het starten van een anderstalig traject, de (elektronische) indiening, en de beoordeling door de CDHO, van overeenkomstige toepassing zijn. De CDHO stelt ook hiervoor op haar website een speciaal formulier beschikbaar. In de toekomst zal dit ook via LEO kunnen plaatsvinden.

2.2. Procedure bestaand aanbod

Alle bestaande anderstalige ad- en bacheloropleidingen en -trajecten zullen eenmalig de toets anderstalig onderwijs moeten doorlopen. Dit is een grote exercitie met potentieel grote gevolgen voor de instellingen. Dit vraagt dan ook om een gedegen procedure met voldoende rechtszekerheid voor de instellingen. Daarom is deze procedure al grotendeels in de wet opgenomen. Uit artikel 6.4 WHW volgt dat het instellingsbestuur het voornemen tot voortzetting van een anderstalige opleiding of een anderstalig traject ter instemming moeten voorleggen aan de minister. Zij hebben hiervoor negen maanden de tijd, na inwerkingtreding van de WIB. Omdat de minister alle aanvragen voor het bestaande aanbod integraal beoordeelt, is daarbij niet relevant of een instellingsbestuur zijn aanvraag al heel vroeg in die negen maanden indient, of pas vlak voor de deadline. De CDHO adviseert ook over het gehele aanbod in onderlinge samenhang. De CDHO kan dus pas starten met de oordeelsvorming over het geheel aan aanvragen, op het moment dat zeker is dat alle aanvragen binnen zijn.

Procedureel is ook hier aangesloten bij de regels voor indiening en beoordeling van de aanvraag zoals die gelden voor nieuwe opleidingen. Dit betekent dat instellingen de aanvraag voor de toets anderstalig onderwijs bestaand aanbod via een door de CDHO ter beschikking gesteld elektronisch formulier ter beoordeling voorleggen aan de CDHO. Het formulier geeft ruimte te onderbouwen waarom de opleiding of het traject voldoet aan de in het Uitvoeringsbesluit gestelde doelmatigheidscriteria. Gezien de grote omvang van de toets bestaand anderstalig onderwijs geldt ook hier een richtlijn van ten hoogste vijftien pagina's voor de onderbouwing van de criteria, exclusief bijlagen.

De CDHO publiceert zodra na negen maanden alle aanvragen binnen zijn, op haar website een overzicht van de aanvragen van instellingen tot het anderstalig voortzetten van opleidingen en trajecten. Vervolgens kunnen belanghebbenden binnen twee weken hun zienswijzen geven op de aanvragen. Daarna is het aan de CDHO om over de doelmatigheid van het anderstalige bestaande aanbod te adviseren aan de minister van OCW. Op grond van de WIB besluit de minister uiterlijk twaalf maanden na het verstrijken van de indieningstermijn van negen maanden. De mogelijkheid tot herstel naar aanleiding van een voorgenomen negatief advies kan een grond zijn om deze termijn te verlengen op grond van de Awb (zie paragraaf 2.4).

2.3. Gezamenlijke aanvraag en motivering

Deze regeling biedt instellingen de mogelijkheid om gezamenlijk een aanvraag voor met elkaar samenhangende opleidingen of trajecten in te dienen. In dat geval kunnen één of meer aspecten van de doelmatigheidstoetsing, zoals geformuleerd in het Uitvoeringsbesluit, in gezamenlijkheid worden onderbouwd. De instellingen kunnen dan afspraken maken over de verdeling van taken, om het werk efficiënter in te richten. Ook krijgen instellingen zo de kans om in gezamenlijk overleg keuzes te maken over bijvoorbeeld de spreiding van het anderstalige onderwijs over de verschillende instellingen. De zelfregieplannen van de instellingen vormen hier al de eerste aanzet in.

Het is aan de instellingen zelf om de clusters samen te stellen. Dat kan op opleidingsniveau gebeuren of op domeinniveau. Daarbij kan het ook gaan om een combinatie van opleidingen en trajecten, ad- en bacheloropleidingen, of hbo- en wo-opleidingen. Bij het bestaand aanbod verplicht de wet dat instellingen met samenhangende opleidingen overleg voeren gericht op het gezamenlijk indienen van hun aanvragen. In de aanvraag moeten instellingen toelichten hoe die gesprekken zijn gegaan en wat de uitkomst ervan is geweest. Als een instelling besluit niet mee te doen aan een cluster, moet ook dat worden gemotiveerd.

Net als bij de geclusterde aanvraag voor de macrodoelmatigheidstoetsing van nieuwe opleidingen, neemt de minister na advisering door de CDHO per instelling en opleiding of traject een individueel besluit. Daarmee leidt de gezamenlijke aanvraag niet tot een lichtere manier van toetsen, maar wel tot minder regeldruk. De CDHO beoordeelt de aanvragen van aan elkaar verwante opleidingen altijd in onderlinge samenhang, ook indien geen geclusterde aanvraag wordt gedaan.

2.4 Voorgenomen negatief advies

Het is mogelijk dat de CDHO niet of niet volledig meegaat in de redeneringen van aanvragers van de toets anderstalig onderwijs. Als de CDHO van plan is de minister van OCW negatief te adviseren over een aanvraag, een cluster van aanvragen, of een deel daarvan, dan laat zij dit aan de aanvragers weten, voordat zij daadwerkelijk overgaat tot advisering aan de minister van OCW. De CDHO geeft daarbij een toelichting van haar overwegingen om negatief te adviseren. Het kan hier ook gaan om een gedeeltelijk negatief advies, bijvoorbeeld omdat de CDHO van oordeel is dat wel aan de doelmatigheidscriteria is voldaan, maar onvoldoende ruimte is voor alle opleidingen binnen de aanvraag. De CDHO stelt een termijn vast waarbinnen instellingen de onderbouwing aanvullen of wijzigen op de punten waarvan CHDO heeft overwogen dat zij tot een afwijzend advies zouden leiden. In het geval van een gezamenlijke motivering, doen instellingen dit in overleg. Het voordeel is dat instellingen op deze manier zelf regie houden over de uitkomst van het proces. Als instellingen het onderling niet eens kunnen worden over een nieuwe aanvraag, kunnen ze ook besluiten om voor hun eigen opleidingen een andere, eigen onderbouwing van de doelmatigheidscriteria aan te dragen en zich daarmee af te splitsen van het cluster. Na afloop van

de hersteltermijn, stelt de CDHO haar definitieve advies aan de minister op, op basis van de aangepaste aanvragen.

2.5 Uitzonderingen

Er zijn opleidingen waarvan het anderstalig verzorgen evident doelmatig is. Bij het opstellen van deze regeling is uitsluitend gewerkt met categoriale uitzonderingen. Uitzonderingen op opleidingsniveau, zouden het karakter van een schaduwtoetsing kunnen krijgen. Bovendien maakt het werken met categorale uitzonderingen de regeling toekomstbestendig en hoeft bij veranderend opleidingsaanbod de lijst met uitzonderingen niet telkens te worden geüpdatet. Opleidingen die aan de gestelde voorwaarden voldoen, zowel binnen het bestaande als het nieuwe aanbod, hoeven de toets anderstalig onderwijs niet te doorlopen.

Taalopleidingen

De eerste groep van opleidingen waarvan het evident doelmatig is dat deze anderstalig worden verzorgd, betreft taalopleidingen. De essentie van deze opleidingen is gelegen in het bereiken van een hoogwaardig kennisniveau van een taal en de daarmee samenhangende culturele of didactische aspecten. De taal is daarmee een doel op zich. We spreken daarom van een doeltaal. Naast taalverwerving en het doceren van een taal wordt expliciet ook het doorgronden van een taal genoemd. Bij dode talen is het onderwijs namelijk niet altijd gericht op het actief verwerven van de taal, maar wel op het doorgronden van de taal in al haar facetten. Dit kan logischerwijs alleen bereikt worden door veelvuldig gebruik van de doeltaal. Hiervoor stelt de regeling wel een ondergrens. Daarmee wordt voorkomen dat iedere opleiding met een enkel (keuze)vak dat gericht is op verwerving van kennis van een taal, volledig onder de uitzonderingscategorie valt. Een opleiding valt onder de uitzonderingscategorie, wanneer de tentamens van ten minste 1/3e van de studielast worden afgenomen in de doeltaal.

Een opleiding die voor meer dan 1/3e deel anderstalig wordt verzorgd en voor minder dan 1/3e deel van de opleiding gericht is op een doeltaal, moet wél de toets anderstalig onderwijs doorlopen. Op dat moment is de grens van maximaal 1/3e anderstalig onderwijs van artikel 7.2. van de WHW overschreden, zónder dat is voldaan aan het uitzonderingscriterium in deze regeling.

Joint Programmes

De regering wil stimuleren dat op internationaal niveau academisch wordt samengewerkt. *Joint programmes* tussen Nederlandse en buitenlandse instellingen zijn daar een voorbeeld van. Indien de voertaal van het onderwijs aan de instelling waarmee samengewerkt wordt niet het Nederlands is, dan is de noodzaak tot anderstaligheid bij een gezamenlijk aangeboden onderwijsprogramma evident. Immers, het programma moet door in elk geval studenten uit beide (c.q. alle) deelnemende landen kunnen worden gevolgd om een succesvolle samenwerking en uitwisseling van studenten tot stand te kunnen laten komen.

Tot de categorie *joint programmes* die uitgezonderd kunnen worden van de toets anderstalig onderwijs behoren alleen opleidingen of trajecten die door de NVAO geaccrediteerd zijn als een *joint programme*. Het accreditatieproces voor *joint programmes* kan in gang gezet worden door een Nederlandse hogeronderwijsinstelling en verloopt dan via de NVAO. Het proces kan ook geïnitieerd worden door een andere Europese instelling. In dat laatste geval dient de accreditatieprocedure uitgevoerd te worden door een in het European Quality Assurance Register for Higher Education (EQAR) opgenomen instantie. Een *joint programme* dat beoordeeld is door een in het EQAR opgenomen instantie wordt vervolgens altijd beoordeeld door de NVAO. Het oordeel en het besluit van de NVAO over *joint programmes* is daarom leidend om voor deze uitzonderingscategorie in aanmerking te komen.

3. Uitvoering

Een conceptversie van deze regeling is voorgelegd aan de CDHO met het verzoek een uitvoeringstoets hierover uit te brengen. Deze paragraaf zal naar aanleiding daarvan worden ingevuld.

4. Gevolgen voor de instellingen

Hoewel de toets anderstalig onderwijs voor instellingen mogelijk grote gevolgen heeft, verandert ten aanzien van de te volgen procedures voor de instellingen niet veel. De huidige procedure voor de macrodoelmatigheidstoets wordt voor anderstalige opleidingen aangevuld. Zij zijn verplicht om naast de onderbouwing van de macrodoelmatigheidscriteria, ook een onderbouwing van de criteria voor de toets anderstalig onderwijs aan te leveren, net als het taalbeleid van de instelling. De toets anderstalig onderwijs voor het bestaand aanbod en voor het omzetten van de taal van bestaande Nederlandstalige opleidingen of het starten van een anderstalig traject binnen een Nederlandstalige opleiding zijn volledig identiek aan de procedures voor nieuwe opleidingen zoals die nu al bekend is. Dit is voor de instellingen daarmee herkenbaar, wat het voor instellingen zo eenvoudig mogelijk maakt om die procedures te doorlopen.

Ten aanzien van de uitzonderingscategorieën wordt van instellingen verwacht dat zij op basis van de in deze regeling opgenomen definities autonoom een inschatting kunnen maken welke van de door hen aangeboden opleidingen voldoen aan de gestelde voorwaarden. Bij twijfel kan de instelling afstemming zoeken met het ministerie van OCW. Indien een instelling nalaat om een aanvraag in te dienen, terwijl zij wel een anderstalige opleiding verzorgt die niet valt binnen de groepen van opleidingen waarvoor met deze regeling is vastgesteld dat het evident doelmatig is dat zij anderstalig zijn, dan overtreedt zij de wet en is het niet toegestaan de opleiding anderstalig voort te zetten vanaf het studiejaar na afloop van de wettelijke indieningstermijn voor een aanvraag voor de toetsing van het bestaand aanbod. Beoordeling hiervan is uiteindelijk aan de inspectie die signaal gestuurd toezicht houdt.

5. Overige (financiële) gevolgen

De overige (financiële) gevolgen van de invoering van de toets anderstalig onderwijs, zijn reeds meegenomen bij de vaststelling van de Wet internationalisering in balans. Voor de gevolgen van de toets anderstalig onderwijs wordt daarom verwezen naar hoofdstuk 6 en 7 van de memorie van toelichting bij de WIB. Deze regeling heeft geen aanvullende, nieuwe gevolgen, naast de gevolgen beschreven in paragraaf 4.

6. Advisering en consultatie

Deze paragraaf wordt ingevuld na afloop van de consultatiefase.

De Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,

Robbert Dijkgraaf